

[סגור חלון](#)

אפילו אם לא התכוונת להעלים מס

כשחברה קורסת, חובות המס שלה עלולים להוביל להגשת כתב אישום נגדך, כמנכ"ל הראל לוקר 2/6/09

כשחברה קורסת, חובות המס שלה עלולים להוביל להגשת כתב אישום כנגד מנהלים. המשבר החריף בשווקים הפיננסיים מתחיל לגבות קורבנות בכלכלה הריאלית וגורר קריסת חברות. כתוצאה מכך עלולים למצוא עצמם מנהלים אחראים אישית בפלילים בגין חובות המס של החברה, וזאת בלא שהתכוונו להעלים מס.

קבוצה אחת של עבירות היא עבירות שבסיסן כוונה להתחמק ממס. אין אנו עוסקים ברשימה זו במעשים אלה, אלא בקבוצה השנייה, שבבסיסה מחדלים ואי קיום דרישות מסוימות של החוק ובהן:

- אי הגשת דו"חות במועד
- אי רישום תקבול
- אי דיווח על תכנון מס החייב בדיווח
- הגשת דו"ח או מסירת ידיעות לא נכונים
- אי העברת ניכויים
- אי הגשת דו"חות במועד
- אי פירוט תכנון מס החייב בדיווח
- אי הוצאת חשבונית
- אי תשלום המס הכלול בחשבונית
- מסירת דו"ח כוזב

כשלים נפוצים

- אי העברת הניכויים שנוכו משכר העובדים ולא העברת המע"מ שנגבה. לפעמים, כספים אלה נלקחים בחשבון בתזרים המזומנים של החברה, משולמים לצרכים אחרים מתוך מחשבה שעד מועד התשלום לרשויות המס יצברו בקופת החברה כסף, והנה, עם סגירתה מתברר שלא נותר בה דבר לתשלומי המס.
- חברה הקורסת בזמן הסדרי פרישת תשלומים לרשויות המס - ללא אפשרות פירעון יתרת חוב המס.

אחריות מוטלת על מי שמוגדר "מנהל פעיל" ולא רק מנהל העוסק בהיבטים הכספיים. לפי החוק זהו כל מי שמשתתף בפועל בניהול עסקי החברה, בין אם יש לו תואר פורמלי ובין אם לאו, ובין אם עיסוקו בעניינים אדמינסטרטיביים, טכניים או מקצועיים בחברה.

זה יכול להיות מי שמעסיק את העובדים וקובע את שכרם; מי שמופיע בשם החברה בהליכים משפטיים, מקבל דיווחים והחלטות באופן רציף ויש לו שליטה על הנעשה בחברה.

נקבע שאם קיימות נסיבות אשר עשויות היו לעורר חשד בליבו של המנהל והוא נמנע מלבררו, תיוחס לו ידיעה בפועל. אי פיקוח על הנהלת החשבונות, אי בירור לגבי העברת כספי המיסים ואי פיקוח לגבי הגשת דו"חות מהווים בעיני המחוקק עצימת עיניים ולא ניתן לטעון במקרים כאלו לחוסר ידיעה.

נקבע שאין די בקריאת דפי חשבונות הבנק או מינוי מנהל חשבונות למניעת ביצוע העבירות ועל המנהל הפעיל לפקח שהחובות המוטלות על החברה מכוח החוק יבוצעו.

נקבע שאי העברה של הכספים לרשויות המס, משום מצוקה כלכלית של החברה ובניסיון למנוע התמוטטות החברה, אין בהם כדי להוות הצדקה למעשה. לאחרונה אף קבע בית המשפט העליון שכניסה להליכי פירוק אינה מצדיקה אי-עמידה של החברה בהסדרי פרישת חוב, שכן לרשות המנהל עמדה הבחירה בין השקעת הכנסות החברה בחברה עצמה לבין המשך הסדרת חובו מול רשויות המס. משבחר באפשרות הראשונה במקום להעביר לרשויות המס את אשר לא לו, נשמטה תחת רגליו הטענה כי ישנו הצדק סביר למעשיו.

הכותבים הם עו"ד הראל לוקר, שותף מיסים במשרד ש. פרידמן ומרגלית אפל באום, עו"ד (רו"ח) במשרד